

هزرى مردن لة شيعرة كاني باباتاهيري هة مة دانيدا فكرة الموت في أشعار باباطاهر الهمداني

The Thought of Death in the Poems of Baba Tahari Hamadani

أ.د إبراهيم أحمد شوان

Pro.Dr. Ibrahim Ahmed Shawwan

Ibraheem.shwan@su.edu.krd

سمية نجيب خليل

Samia Najib Khalil

Sumaya.khalil@su.edu.krd

الملخص

الموت هو جانب مهم وحتمي من الوجود الإنساني وإنه مصدر أساسي للخوف والقلق الوجودي الذي يؤثر بعمق على العقل والروح البشرية، ولطالما كان الموت والمسائل المرتبطة به أحد أهم الموضوعات التي شغلت المفكرين، والفلاسفة، وعلماء الشريعة، والأدباء، والمتصوفين، فاهتموا بهذه المسألة كثيراً وانعكس ذلك واضحاً في نتاجهم الفكري والأدبي. وبينما اهتم قسم منهم بالموت الإجمالي الذي يرتبط بما جاء في القرآن الكريم والأحاديث النبوية الشريفة، انتقل قسم آخر من التفسير إلى التأويل فكان لهم مختلف لمسألة الموت وفلسفته. وصبوا اهتمامهم على مسألة (الموت الاختياري) الذي استقوا مفهومه من الآيتين الشريفتين: «فَتُؤْتُوا إِلَىٰ بَارئِكُمْ فَاقْلُوبُوا أَنفُسَكُمْ» و «الَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا» ومن الحديث المعروف: «موتوا قبل أن تموتوا».

نسعى في بحثنا هذا إلى تسليط الضوء على مسألة الموت والموضوعات المرتبطة به في أشعار باباطاهر الهمداني، لنقف على بعدي هذه المسألة في أشعاره، متناولين إيّاها بالبحث والتحليل. ويعدّ باباطاهر من أتباع الطريقة الصّوفية، وقد تأثّر كثيراً بكبار أهل التّصوّف والعرفان، وترك تأثيراً واضحاً على من جاء بعده. ومن خلال تتبعنا لمسألة الموت في أشعار باباطاهر نجد أنّه قد تطرّق في مواضع عدّة إلى مسألة (الموت الإجمالي) فاتّخذ وسيلةً لتقديم النّصيحة وتنبيه المخاطب إلى مخاطر التعلّق بهذه الدّنيا الفانيّة. كما تناول الشّاعر في عدد من أشعاره البعد الآخر لهذه المسألة، أيّ (الموت الاختياري) ورأى فيه وسيلةً للتحرّر من أغلال النّفس الأمّارة والتّغلب عليها، هذا التحرّر الذي يُكَلِّم بالفناء، وتسقط من خلاله الحُجب.

الكلمات المفتاحية: بابا طاهر الهمداني، التناسخ، الموت الإجمالي، الموت الاختياري.

Abstract

Death is a significant and inevitable aspect of human existence. It is a central source of fear and existential concern that deeply affects the human mind and spirit. Across the centuries, scholars, philosophers, religious authorities, and particularly Sufi traditions have examined the concept of death from different viewpoints, each adding unique insights to their own understanding to this intricate topic.

For some individuals, death is seen as a natural and compulsory end to life, often interpreted through religious texts like the Qur'an and Hadith of the Prophet Muhammad (peace be upon him). Others have inspected death from a more spiritual and philosophical perspective, proposing a notion of voluntary death which is a form of spiritual transformation based on interpretations of Qur'anic verses such as: "So repent to your Creator and kill yourselves" [Qur'an 2:54], (فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ, [Qur'an 2:54]) "And those who strive for Us—We will surely guide them to Our ways" [Qur'an 29:69], (وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ, [Qur'an 29:69]) (سُبُلَنَا)

as well as the saying: "Die before you die." (موتوا قبل ان تموتوا) Based on both types this study examines how natural (involuntary death) and spiritual (voluntary death) are represented in the poetry of Baba Tahir Hamadani, he was a Sufi poet known for his themes of spiritual and natural death, as well

as mysticism in his work. he has had a great impact on Sufism and gnostic literature, and his influence extended to poets who came after him. According to his poetic texts about the subject of death referring to the natural death as a reminder of the temporary nature of life and the importance of letting go of material illusions. At other times, he discusses voluntary death, which symbolizes self-discipline, the struggle against the commanding self (nafs al-ammara), and the liberation of the soul from the slavery of the nafs ego and worldly desires, ultimately leading to spiritual freedom. The analysis of his poetry reveals that death is not just an ending, but also a significant spiritual awakening.

Keywords: Baba Tahir Hamadani, mysticism, spiritual death (voluntary death), natural death (involuntary death).

كورتة باس

مردن طقوره تيرين رووداي ديانې هتر مروظيفكه وبة يه كيك له ترس ونيطرانييه سقره كيكه كان ومقتلي هزر وروح دادنه ريت. مردن وبابتي ثقيوة ست به مردن لقو بابنه تانيه كه بيرمه ندان، فقيله سوفان، شاره زاياني بواري شقريعت، ثذيب وثقيرقواني ريبازي سوفي طقري به خويوة سقر قال كردووه وبة شيوة يكي فراوان طرنطيان بقم بابته داوقو وله بهر همة كانيان رنطيد او ثقوة. به شيك لقمانه طرنطيان به مردني ثيجباري داوه لقو لايه ثقوة كه ثقيوة نديان به قورئان وفتر مووده ي ثخه مبقره هية. طرووي دووم له تفسير قوه بهرقو تفتويل هتطاويان ناوه وتيطيش تنيكي تريان دقر باره ي مردن وفلسفه ي مردن هية كه به مردني (ثيختياري) ناوده بريته به نشته به ستن به تفتويلي هتر دوو ثايته: [فتوبوا الي بارنكم فاقتلوا انفسكم] وه [والذين جاهدوا فينا لنهدينهم سبلنا] يان فتر مووده ي (موتوا قبل ان تموتوا). له سقر نهم دوو بنه ثايه هتولد هدين بابتي مردن له شيعره كاني بابا تاهير شيتل بكين وهتر دوو جوړي مردن له سقر بنه ثاي شيكاري شيعره كاني بخينه تروو.

بابا تاهير به يه كيك له ثقيرقواني ريبازي سوفي طقري هتذمار دكرت كه كاري طقري زوري طقوره ثياواني ريبازي سوفي طقري وعارفاني له سقر هتبووه وبة هتمان شيوة ش كاري طقري له سقر شاعيري دواي خوي هتبووه. به ليكولنه قوه له بابتي مردن له شيعره كاني بابا تاهير دا بومان دقره كوت كه شاعير له هتندي كاتدا طرنطي به مردني ناضاري داوه وثه مش بو ثند وقرطرتن واطادار كردنه قوه دقر باره ي ديانې كورتي دنياي فاني وله ليواري بيركر دنقوه بتوانين لي ناطادار بين. به لام شاعير هتندي كات باس له مردني (هتليذارد) دكات وثه ي به هو كاريك

زانپوة بۇ رووبەروو بوننقوة لقطقل نففسى سقركىش (امارة) ودةستەمۇكردى نففس، رةهاپى لة جةستةك كة سقرنجامكة لقاوضونة. تالقم رةطقةوة روح ئازاد بىت لة كوت وبقندى جةستة وخواستدناپيةكانى.

ووشة كليلةكان: باباتاھىرى ھەمەدانى، دةقئاويزان، مردنى ناضارى، مردنى ھەلبۇاردە.

پىشەكى:

پرسى مردن يەك لەو بابەتە گرانگەنيە كە بە درىژايى مېژووى مرقايتى مرقى سقرقالى خوى كردوۋە ھىچ بابەتك بەقەد چىيەتى مردن ودمرنامەكانى لاي مرقف گرانگ نەبوۋە، دواترىش گھران بە دواى نەمريدا بوۋەتە ھەيىنى داھىنانى چەندىن ئەفسانە داستانى خەيالى، بەلام سرقى وعاريفان بەھوى پاكرردن وپاكرردن دەرۋونەۋە دەرگەنە كوتايى ئەو رىگە دژوارەى كە ئەفسانە ھىكمەت و فەلسەفە تىپدا شەۋارەيان كر دبوو. بابا تاھىرىش وەكو شاعىرو سرقى ناسراوى سەدەى پىنجەمى كۆچى روانگەى تاييەتى خوى ھەبوۋە بۇ بابەتى مردن، بۇ ئەم مەبەستەش شىعر مەكانى كردوۋەتە پردى پەرىنەۋەى ھزرە سرقىيانەكانى بۇ ئاگادار كرنەۋەى خەلكى لە پوچى دونيا و دەستەلگرتن لە ماددە دۆستى، ترسى مردن، سزاي گورو رۆژى لىپرسىنەۋە، بۇ پشت ئەستورى ھزرە و تەكانى چەندىن ئايەتى قورئانى فەرموۋەدى پىچەمبەر (درودى خوى لەسەربى) دةقئاويزانى شىعر مەكانى كردوۋە.

ئەم باسە دابەشى سى تەۋرە كراۋە: لەتەۋرەى بەكەمدا بابا تاھىر روانگەيەكى فەلسەفیانەى ھەيە بۇ پرسى مردن و بۇ ئەم مەبەستەش مرقف و سروشەت بەراورد دەكا، لەتەۋرەى دوۋمىشدا كە روانگەى ئايىنى ھەيە بۇ بابەتى مردن، ئەم روانگەيەى شاعىر پانتاييەكى زورى لە زمىنەى مردن داگىر كردوۋە ترس لە مردن رەمگەزىكى سرقىگەرى زاھىدانەيە. لە كوتا تەۋرەشدا باس لە مردنى ئىختىيارى دەرگىت كە شاعىر وەكو سرقىيەكى بە ئەزمون دواى پاكررنەۋەى دەرۋونى لە گەردى گوناح و دونيا ويستى گەشتوۋەتە مەقامە بەرزەكانى سرقىگەرى - سرقىگەرى فەلسەفیانە. بۇيە چىتر لە مردن ناترسى و بە پىرىيەۋە دىچى وئاۋە خوازىيەتى. واتە باباتاھىر لە قوناعى سرقىگەرى زاھىدانەۋە بەرمو سرقىگەرى فەلسەفى ھەنگاۋى ناۋە. لەكوتايى باسەكەشدا پوختەى باسەكە بە زمانى ەرمەى و ئىنگلىزى خراۋەتە روو لەگەل ئەنجام ولىستى ئەوسەرچاۋانەى كە سووديان لى وەرگىراۋە.

دەسپىك

مردن پرسىكى زىندو و بەردەۋامى بىرى مرقفە، وەكو مەتلەيكى ئالوز بۇ ۋەلامەكەى سەرنجى سروشەت و بوۋنەۋارانى دەرۋىرەى داۋە دواتر بەشتىۋەى جوار اوچور دەرپىرىۋە. ئەم دەرپىرناشە چەندىن روانگەى ئايىنى و فەلسەفى و ئەدەبى... ھتە لىكەۋتەۋە. واتە پرسى مردن رەگى لە سەرجەم بوار مەكانى ژياندا كوتاۋە و ((ۋەك رووداۋىك لە ژيانى مرقفا ھاۋشان لەگەل

له دايك بوون وهاوسەرگيرى وتەلقيندا بەشى ھەر مەگەرەى ھېماگەرى بۆ خۆى بر دوو، مەرۆف تەنھا لە ڕيگەى ھېماگەرىيەو مامەلەى لەگەل ديار دەى مردن دەكات)) {ئەحمەد: ۲۰۱: ۱۱۵} واتە مردن لە بەر ھەمەکانى بېرى مەرۆفدا لە گۆنەو تائىستا ھېماو ديدى تايبەت بەخۆى ھەبوو. بۆنموانە لە ڕوانگەى ماترياليستانە مردن ڕووداويكى ناخۆشى ژيانى مەرۆفە وبەو ھۆيەو مەرۆف كۆتايى ديت، بەلام ((ھەموو ئاييەنەکانى دونيا بر وایان بە زیندوو بوونەو دواى مردن ھەيە)) {تيوارى: ۱۳۸۱: ۲۴۲} ھەرچى سۆفى و عاريفە موسولمانەکانيشە بر وایان بە دووچار مردن و دووچار زیندوو بوونەو دواى مەرۆف ھەيە (ربنا امتنا اثنتین و احببتنا اثنتین) (غافر: ۱۱). فەيلەسوفىكى وەکو ئەفلاتونيش مردن بە رەھابوونى ڕووح لە زیندانى جەستە دادەنيت و ترسان لى بە شورەى دەزانى ولەم بارەيەو دەلالت: ((بپاويك كە ژيانى لە خزمەتى فەلسەفەدا بەسەر بر ديت دەيت مردن بە دل فراوانیەو قبول بکات)) {رسولى بيرامى: ۱۳۸۷: ۹۶}

لەبەرئەو دواى بابەتى لیکۆلینەو مەکەمان پەيوەندى بە سۆفىگەرى ئىسلامیەو ھەيە، بۆیە بە پيويست دەزانيت لەو گۆشەنيگایەو تیشك بخريتە سەر بابەتى مردن و ژيان. ((ئىسلام، بوون بە دواليزمىكى دوو جەمسەر دەبينى، يەكەم خودا، دووم ھەموو رەگەزەکانى تری بوون- جگە لە خودا- {شکار: ۲۰۱: ۴۸} واتە جەمسەر نيکیان نەمر و ھەميشە زیندوو کە خودايەو جەمسەر مەكى دیکەش ژيانيان دەسپيک و کۆتايى ھەيە کە مەرۆف و سەر جەم بونەو رانى دیکەيە. لەناو زیندوو رانيشدا مەرۆف تاکە بوونەو مەرە کە عەقل و ئیرادەى ھەيە. لە دونيا بينى ئىسلامدا زانست و ئیرادە بۆیە تايبەتن بە مەرۆف چونکە لە ڕيگەى ڕوحەو ھاتوونەتە ناو مەرۆف. (ونفخت فيہ من روحی) (الحجر: ۲۹) ڕوحيش تا ئێمە کاتەیکە نەچوو مە جەستەى مەرۆف ناو ڕوحە دواى ئەو دەيتە دەروون (نفس)، ھەموو نەفسىکيش لەکۆتايەدا دەبى بگەریتەو لای پەروەردگارى (کل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون) (العنکبوت: ۵۷-)) {شکار: ۲۰۱: ۵۰-۵۱} دواتر سۆفى و عارفان ھەميشە لە ھەولى ئەو دەمان کە ئەو نەفسەى لە جەستەدا بەند کراوە ئازادى بکەن و بپگەریننەو سەرچاوە سەر مەکیەکەى کە ڕووحە. بۆ ئەم مەبەستەش پيويستە ڕووح دامالان لە ھەرچى گەر دو غوبارى دونياو ماددە و پيستیيە بۆئەو توانای بەرز بوونەو ھەيەت، چونکە ڕووح ئاسمانیەو بە بى پریاسکە ھاتوونە جەستە بۆیە دەبى بەبى کۆلە باريش بروات. واتە ڕووح ئازاد نابى تاو مەو بارى سووک نەيت. ھەر بۆیە سۆفى و عاريفەکان زورچار خۆشى دونيا بە ھەوای نەفس ناو زەد دەکەن و چەمكى مردن لای سۆفییەکان زیاتر بەمانای بايەخدان بە ژيانى دوا ڕۆژ و پشت گوى خستى ژيانى دونيا دەگەيەنيت، لەم ڕيگەيشدا بە پنى زانیارى دەقە نايبى يەکان- قورنان، فەر موودە- کار دەکەن {وما هذه الدنيا الا لهو ولعب وان الدار الآخرة لهی الحیاوا لو كانوا يعلمون} (العنکبوت: ۶۴) ئەم دونيايە بە تاقیرکەرنەو مەیک دادەنن و پشستى پى نابەستن و ڕوو دەکەنە زوھدو خواپەرستى و کار بۆ دوا ڕۆژيان دەکەن. ھەر بۆیە لە (فەر ھەنگى زاراوەى عرفاندا مردن بەمانای داگەندنى جامەى ماددى و فریدانى کۆت و بەندى دونيايیەو ڕووکەرنە جیھانى مەعنەوى) {سجادی: ۱۳۸۶: ۱} ديت. بە شێو مەیکى گشتى لای سۆفى و عاريفان دوو جۆرە مردن ھەيە:

كه دېته نيو ئىم رېيازى ئىمىمۇ، ئىمۇ ئىم چوار خىسلىتى مەردىن دوست بىكەت: مەردىن سىي، مەردىن رەش، مەردىن سوور، مەردىن سەوز. مەردىن سىي بىر سىيىتە، مەردىن رەش بىر گەرتە لىسەر ئازار مەكانى خەللى، مەردىن سوور بىر سەپچى كەردىن دەر وونە، مەردىن سەوز بىر ئىمىمە (كه پىنە بىسەر پىنەدا بىمەت) {شكار: ۲۰۱۴: ۱۲۲}

لە ئەدەبىياتى سۆيگەرى و عىرفانىدا چەمكى مەردىن پىمىستە بە پىلە دۆخى شاعىر. لای شاعىرانى عەشقى راستەقىنە مایە دىلخوشى و نارامىيە، لای ئىوانەش كه زۆر تر پابەندى شەرىعتىن جىي ترس و دلە راکىنە زاهىد. دواى ھاتى ئانى ئىسلام مەردىن لە ئەدەبىياتدا لە سى گۆشەنىگاۋە خراۋتە پروو: يەكەمىيان ئىوانەن كه بەگەرمى پىشۋازيان لە مەردىن كەردوۋە، دوۋمىش ئىوانەن كه بە نەفەرت و رەقۋە رۋانىيەتە مەردىن. كۆمەلە سىيىم زانىۋىيەنە واقىيەنە مامەلە لىگەل مەردىنە بىكەن، بەمەش مەردىن بەشەشەك لە واقىيە زىيان دىمەن، واتە نە مەردىن بە قوربانى زىيان دىمەن و نە زىيان بە قوربانى مەردىن. {فلاح: ۱۳۸۶: ۲۲۳} بەگەشتى ((پرسىارو بىر كەردنەۋە لە مەركە بە قولى چۈمەتە نيو ئەدەبىياتەۋە، لە نيو دۋنىيە ئەدەبىيات مەركە وەك پرسىار بەدۋاى وەلامدا دىگەرتە، وەك ئالۋىيەكى ھەزرى بەدۋاى شىكەردنەۋە و ئىلە، وەك خەمكى مەردۋانە بەدۋاى چارەسەردا سەۋداسەر... واتە مەركە بەقەدەر گەۋرەمى خۋى و لەنئى ئەدەبىياتدا)) {عوسمان: ۲۰۱۵: ۱۵۹} بەلام وىنە مەردىن لە ئالۋىيە ھەمۇ قۇناغ و جۆرۋ رېيازە ئەدەبىياتىدا ھاشىۋە نىن، بۆنمۈنە ((كلاسە مەكان ئەقەل دىمەنە پىمەر بۆ قەسەردىن لە مەركە، مەركە وەك رۋىدۋانە دىمەن و لە بىيىنىكى عەقەلنى پرسىارو سەرسورمان و ھەمەسۋاى و ھەمەدىس شەۋقە جىۋازە مەكانى خۋىان دەرەپەن)) {عوسمان: ۲۰۱۵: ۱۶۱}

ئەگەر شىعەر مەكانى باباتەھىر بىخەنە بەر ووردىنى ئىم پۇلىنكەنە سەمەۋە، دىكەرت بۆتەرت بە شىعەر مەكانى لە بارە مەردنەۋە بە پىلە يەكەم دىچەنە خانە رۋانگە كۆمەلە دوۋمەۋە، چۈنكە بەشەك زۆرى شىعەر مەكانى لەم بۋارە تايىبەت كەردوۋە بە دەرەپەن ئىم ترس و بىمە مەردىن ھەمىۋە. لەمە ئىمە باباتەھىر شارەزىيەكى تەۋاى لەبارە قورئان و فەرمۇدەكەنە ھەمىۋە ھەر ئەمەش و اىكەردوۋە ترسى مەردىن زال بىت بەسەرىدا، چۈنكە لە شەرىعتدا بە ووردى باس لە سزى گۆرۋ سزى رۆزى دۋاى خراپەكاران كراۋە، بۆيە لە قۇناغدا ئىم ترسە بالى بەسەر شىعەر مەكانىدا كىشاۋە. ھەر ئەمەشە و اىكەردوۋە ترسى مەردىن لە شىعەر مەكانىدا رەنگەنەۋە يەكە بەرچاۋى ھەبىت و جارىك بە شىرى بچۈنەت و جارىك بە گۆرگ. چۈنكە لەمە مەتادا ھەستى دۋنىۋىستى لای باباتەھىر بە دىمەكەرت و لە ھەندەك لە شىعەر مەكانىدا گەلەي لە كورتى زىيانى مەۋف دىمەت و دۋاترىش تاۋانى كورتى زىيان دىمەتە ئەستۋى فەلەك. دۋاتر لە قۇناغىكى دىكەدۋاى ئىمە پىشتى لە دۋنىا كەردوۋە نەفسى خۋى كۈشتە (مەردىن بەر لەمەردىن) تاۋەك گەشتەۋە پىلەك و پىنگە خۋى زانىۋە بۆيە چىتر لە مەردىن نەرساۋە و پىشۋازى لىكەردوۋە، نەك ھەمەنەندە بەلكو لە ھەندەك لە شىعەر مەكانىدا خۋزگە بە مەردىن دىمەۋازى و داۋا لە خۇدا دىمەت ھەرقى زوۋتر رۋى لە جەستە جىا بىكەتەۋە بەرە جىھانى بالە و زىيانى ئەبەدى بىات، چۈنكە سۆفەكەن ئىم جۆرە مەردەپەن بە پەردى گەمەندى

دآدار به دولبر چواندوه. له قوناغیکی دیکهشدا بهشیویهکی لوجیکانه روانیویهتیه مردن وکو یاسایهکی ژبان، لیردا سوودی له لایهنی لیکچوی نیوان سروشت و مړوځ و مرگرتوه بهومیکه همدوولا و مرزی جیوازی تمه‌نیا ن هیه، هر لیردا چهند پرسیاریکی فلسفه‌فیه دهوروژنیت. بویه دمریت پرسی مردن لای باباتاهیر دابهشی سی جۆر بکړن:

یه‌کهمیان: دیدی واقعانه بۆ بابمتی مردن: له ریگهی ووروژاندنی چهند پرسیاریکی فلسفه‌فیه دهست پندمکات ودواتریش هوکاری مردن دمخاته نهستی فله‌ک-گرموون- نه‌ک خدا دوومیان مردنی نیجباری که له ژیر کاریگری شمریعت دایه، له قوناغدا ترس به‌سیریدا زاله-ترسی سزای گورو پردی سیرات روژی قیامت وکاتی و مرگرتی کتیبی کردموکان..... سنیهمیان مردنی عاریفانه ترسی دهوریتوهو پیشوازی له‌مردن دهکات چونکه قازی خودایه به دیداری خودا دهکات نیر لای گرنه نییه سزای گورو جیهانه‌کهی دیکه.

ته‌وره‌ی یه‌کهم:

باباتاهیر له‌باره‌ی پرسی مردنوه به‌راوردی نیوان تمه‌نی سروشت و مړوځ دهکات چونکه سروشت و مړوځ دوانیه‌کی لیک چوون له شیعر مکانی باباتاهیردا. دواتر پرسیاریکی فلسفه‌فیه دهوروژنیت که بچی و مرز مکانی تمه‌نی سروشت دووباره دهنه‌وه کهچی تمه‌نی مړوځ تنها یه‌کجار چاوی به‌مرز مکانی تمه‌ن ده‌کویت؟

به‌هار نامه‌ به‌سحر اوو دهورو دهشت

جهوانی هم به‌هاری بوود و بگوزمشت

سهری قهری جهوانون لاله روویه

دهمی که میوه‌شان نایم به‌گولگه‌شت {شوان: ۲۰۱۵: ۱۷}

بویه نه‌که‌سه‌ی له و مرزی به‌هاری تمه‌نیدا بمریت به‌ردوام لاله له‌سهر گوری دهوریت. لیردا شاعیر گولی لاله‌ی هلیژاردوه، رنگی سووری لاله هیمای گیان سپاردن وپاکي وشه‌ید بوون دی. دواتر شاعیر وکو به‌ردوامی دان به‌پرسیار مکه‌ی نمونه‌کی دیکه ده‌نیتیه‌وه به‌ناشکرا تمه‌نی سروشت به‌سهر مړوځا په‌سند دهکات ودلایت:

خورم کوهان، خورم هامون، خورم دهشت

خورم نانان که نین ئالاییان کیش

ومسی همد وومسی شه‌ند وومسی یه‌ند

همان کو هو همان هامون، همان دهشت {شوان: ۲۰۱۵: ۱۶}

لیردا شاعیر ولامی پرسیر مکه‌ی له شیوه‌ی گومان له دووباره ژبانه‌وی مړوځ دهربریه. بویه به‌راوردی نیوان ژبانی مړوځ و سروشت دهکات و ژبانی مړوځ به‌کهم دزانی، چونکه دووباره هاتنه‌وی و مرز مکان له‌سروشتدا ده‌نیتي وله به‌رامبریشدا روشتنی یه‌کجار مړوځه‌کانیش ده‌نیتي. بویه دلایت هر تاقمی دین به‌دیمه‌نه‌کانی سروشت شاد دهن و دهورن. کهچی سوش ههر وکو

خویمتی.

به جی هیشتنی دونیا ئومونده کاریگهری لهسهر شاعیر ههیه که دیسانهوه له دیمه نیکه دیکه و هکو چوارینه که سهر مه ودا باسی لئومدهکات به لام به ئهمجار میان کاریگهری ئومونده زوره لهسهری که چاوهمکانی خوینیان لئ دیت-ئومونده گریاون سوور هه لگهر اون-

یهکی بهر زیگهری نالوون دهر ئین دهشت

به چهشمی خون فشان نالاله میکیش

هممیکیش و هممیکهوفت ئه ی دریغا

کی بایه کیشتهن و هیشتنه دهر ئین دهشت {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸}

(واته زور جار ئوموهی خهریکی چاندن و پرواندن دهبی چاوی به بهر ههممه که خوی ناکهوی و به

جی دهه نلی.) ل ۱۸

دیسانهوه شاعیر پرسیاریکی دیکه دهور و ژینیت و ده لیت: مادام ژیا نی مرو ف ئومونده بی به هاو

کاتیبه و پروژیک دادی ده بیت به یه کجاری به جی بهی لیت ئیتر بچی دیته سهر دونیا؟

لاله کاران دیگهر لاله مه کارید

باغبانان دوو دهست ئه ز گول بهارید

ئه گهر عه هدی گولان ئین بود که دیدم

بیخی گول بهر که نید و خار بهارید {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸}

داواله لاله کاران دهکات که چیتر تووی عشق مه چین-دونیا یان خوش نهویت-هه وه ها داوا

له باخهوان دهکات ئیتر بیر له پرواندنی گول نهکاته وه-وه چه نه خسته وه- چونکه ته مه نیا کورت ه

جاری و اهیه ئوموهی ده چین- بونی ناکا جا یا خوی دهری یان گول ه که. بویه داوا دهکات له بری

عشق و خوشه ویستی بو دونیا رق و کینه ی بو چین.

تهوهره ی دووهم:

له ههنگاوی دووهمدا شاعیر هه لدهدات سیناریوی ئایینی بو مردن پیشان بدات. بویه چه ندین

نمونه له باری مه ودا کهمی و بی به هایی ژیا نه دهیته وه داوا ئومدهکات واز له دونیا بهین،

چونکه کۆتاییه کهی رۆشته ههچ هیزیک نیه بتوانیت خوی له قهره ی هیزی مردن بدات. لهیه کهم

دیمه ندا مللانی نی ئیوان ته مهنی مرو ف و مردن پیشان ده دات که به شکستی مرو ف کۆتایی دیت.

شیر مه ردی بودم دلم چ زوونه ست

ئه جهل قه سدم که ره شیر ی ژیوونه ست

زمو شیر ی ژیوون په ره یز میکهر د

تهنم واهرگ جهنگیدم نه زوونه ست {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸}

-شیر هیمای دهسه لات و هیزو درنده یی و پاشایه تیبه، مرو فیش پاشای زیندومرانه و هیزو

دهسه لاتیشی به سهر زیندومرانی دیکه ی دونیادا زوره.

دوو نیوهدیری یه کهم دوو بار دهکاتوه بو ئهوهی مه بهستی دوونیوه دیره کهی دیکه ز مقتر بکات،
 ئه ویش به پرووکر نه دل وداوای بهزمی لیکردنی بهرام بهر جهسته، چونکه ئه گهر دل که سه ر چاوهی
 خیر و شهره لای مرؤف درنده بیت و توان ئه نجام بدات ئه و جهسته له گورد ده بیته خوراک مارو
 دوو پشک و مشک و نازار دهریت. بویه داوا له دل دهکات که سه ر چاوهی خیر و شهره لای بابا تاهیر،
 به کرموه باش بیت و بهزمی به جهسته ده بیته وه، چونکه ئه گهر کرموهی باش نه بی ده بنه خوراک
 میرو و مکان له گوردا، ئه گهریش باشی گور بوی ده بیته باخچه یه که له باخچه کانی به ههشت. ههرو هک
 لهم فهرمو ودها هاتوه {القبر اما روضة من رياض الجنة او حفرة من حفر النيران}

دواتر شاعیر هه و لدهدات به پروونتر ئامازه به بابتهی مردن و پوچی دنیا بکات، بویه له باسکردنی
 پوچی ده سه لات و هیزی مرؤفه ده بیته سه ر باسی پوچی مال و سه ر و مت و سامانی دنیا و بو ئه م
 مه بهستنه نمو نهی دادوهری خوداو و به کسانێ مرؤف له مردندا پێشانددهات:

به گورستان گوزهر که ردم کهم و بیش

بدیدهم حالی ده و له تمه ندو دهرویش

نه دهرویشی به خاکی بی کفن ماند

نه ده و له تمه ند برد ئه ز یه که کفن بیش {شوان: ۲۰۱۵: ۱۶۶}

شاعیر بو بهراوورد کردنی ده و له تمه ندو هه ژار و به کسانیان له کاتی مردن نمو نهی دهرویش
 دهه ی نهیته وه. ئه مهش به مه بهستی تیشک خستنه سه ر بابتهی دنیا نهویستی لای دهرویش و سو فیه کان.

ئامازه به ئایهتی {کل نفس ذائقة الموت ثم الينا ترجعون} {سورة العنكبوت، آیه ۵۷}

دوای پێشاندانی دادوهری مردن بهرام بهر دهرویش و ده و له تمه ند ئه و جا شاعیر زیاتر جهخت
 له سه ر بی به های مالی دنیا و به جه یه شتنی دهکات و ئالای دنیا نهویستی له سه ر خاکی و لاتێ دلیدا
 به ر ز دهکاتوه. بو ئه م مه بهستنه سوود له دهسته وازهی کلای زی و پادشا و هزرهتی سولهیمان
 و مرده گریته بو ئه وهی سه رنجی خوینهر بۆ لای سه ر و مت و سامان رابکێشن ئه و جا کۆتاییه کهشی
 پێشان ده دا که ده بیته به جی بهی ئی و به گه ر بیته وه باو شی خا ک.

ئه گهر زهرین کولاهی عاقیبهت ههچ

بهخت ئه ر پادشاهی عاقیبهت ههچ

گه رهت مولکی سولهیمانی درهنگینه ست

دهر ئاخر خاکی راهی عاقیبهت ههچ {شوان: ۲۰۱۵: ۱۵۲}

لیرمه ده قنا ویزانی ناینی کراوه له گه ل چیرۆکی هزرهتی سولهیمان و سامانه کهی که له قوناندا باس
 کراوه له سورتهی (انبیاء) ئایهتی ۷۸، ۸۱، سورتهی (نمل) ئایهتهکانی (۱۶، ۱۵، ۱۸، ۱۷، ۳۰، ۳۶، ۴۴)
 ههرو هه له سورتهی (ص) دوو جار هاتوه له ئایهتی (۳۰، ۳۴) له سورتهی (نساء) ئایهتی ۱۶۳،
 سورتهی (انعام) ئایهتی ۸۴، سورتهی (سبا) ئایهتی ۱۲.

له دوو نمو نه کهی سه ر موده شاعیر و مکو ته ماشا که ریک دیمه نی گورستان پێشانی خوینهر ده دات،
 به لام لیرمه و مکو پشته راست کردنه مو راستی مه بهسته کانی داوا له خوینهر دهکات بجی و بیبینی،

بهوشهوه ناوهمستی و دونیا نهویستی دهکاته مهرجی مهرد بوون و سوّفی بوون.

به دونیا دل نهبنند هرکی مهرد

که دونیا سر بهسر نهندو هو دهرده

به قهرستان گوزمرکون تابوینی

که دونیا بارهفیقونت چ کهرده {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸۸}

دهقناویرانی نهو فهرموودهیه که مروّف که دل تنگ بوو بجینه گورستان.

شاعیر دواي پلهی دونیا نهویستی دهگاته پلهی (مشاهده) که دهوانیت گفتوگوی نیوان کهللی

سمری مروّف و خاک بکا له کاتیدا ههستی بینین وییستی مروّفی ناسایی ناتوانیت دهرک بهمه بکات.

بویه شاعیر له رینگهی نهو نمونهیهوه حال وپینگهی خوئی پیشانداده.

به گورستان گوزمر کسردم سهباحی

شنیدم نالهو نهفغان و ناهی

شنیدم کله یی باخاک میگوشت

که ئین دونیا نهمی نهزمده به کاهی {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸۳}

له شویئیکی دیکه شاعیر ئاماژه به پلهی رووچی دهکات وپئی وایه هرچهند له بهرترین پلهی

روحیانیتیش بیت که له چوار رهگزهکه-عناصر اریعه- (ناو، ئاگر، با، خاک) که دهکریت ئاماژه بیت

بو پینگهی مروّفی کامل وپیغمهبران، لهگهل نهوشدا لهکوتایدا دهبنه میوانی گل.

ئهگهر جایهت به چهرخی چارمین بی

مدوومت گورگی مهرگ نهندر کهمین بی

وهگهر سهدهسال دهر دونیا بموونی

دهر ئاخر مهزلت زیر زمین بی {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸۳}

لیرده دهقناویرانی کردوه لهگهل دهقی قورئانی {ما عندکم یفد وما عند الله باق} (النحل: ۹۶)

واته نهوهی لای ئیویه ههر کوتایی دیت ودهبریتسهوه، بهلام نهوهی لای خوایه برانهوهی بو نییه.

ههروه ها ئایهتی {کل من علیها فان ویقی وجه ربك ذوالجلال والاکرام} {الرحمن: ۲۶-۲۷}

شاعیر مهرگی بهگورگ چواندوه له ببیهزمیی ودرندهیدا کهبهردهوام لهکهمین بهوهرش کرهسه

گیانلهرمرانی بی دهسهلاتی بی موزهرمت. نهوهی لیرده جیی سهمرنجه نهو گور انکاریهیه له وپنهی

مروّفا پرویداوه، له گیانلهری کنویهوه (شیر و بهر وگور) بو گیانلهری مالی که گورگی نهجهل

بهردوام بوئی له کهمین. واته ههرچنده پلهی روحیش بهرزیت و تهمنیش دریز بیت کوتا

ویستگهی شهمندهفری ژینت ژیر زمینه. چونکه ژیان بو پیغمهبرانیش نهووه.

دواتریش شاعیر له چهند چوارینهیهکی دیکه باس له پروژی دواپی دهکات ودهلّیت:

خودایا داد نهزین دل داد نهزین دل

که یهک دم موونهگهستم شاد نهزین دل

چوفرده داد خاهون داد خاهند

بگویم سهد هزار داد ئهزین دل {شوان: ۲۰۱۵: ۴۵}
 لیره شاعیر دل بههۆکاری گوناکردن دهزانی وله رۆژی لپیر سینهوهدا دهیخته ئهستوی ئهو.
 موئهز جهوری بتان دل ریش دیرم
 ز لاله داغ بهر دل بیش دیرم
 چوفرده نامه خانوون نامه خوونهند

موئهز خهجهت سهری دهر پیش دیرم {شوان: ۲۰۱۵: ۶۱}
 لیره باباتهیر زور خهمی لاله له دلدایه- عشقی حقیقی- رهنگی لاله سورمو رهنگی سوریش
 له سو فیگهری گوزارشته بۆ نهفسی (ملههه) بههر دهوام بوون له سهر تاعهت و سوننه تهمکان بهرمو
 دلنیاپی- تومهنینه- ی دهبات. {ضاری، ۲۰۱۲، ل ۲۱۲} ئهگهر بهرئ و نامه ی کردموه مکانی
 بخوینریتوه له شهرا ما سهری بهرز ناکاتهوه، چونکه له پلهیهکی زور بهرزی سو فیگهردا نییه.
 وای ئهز رۆژی که قازیمان خودا بوو
 سهری پوردی سیراتم ماجهرا بوو
 به نوبهت بوگوزمه رهند پیر و جوانان

وای ئهز ئان دم که نوبهت زانی مابوو {شوان: ۲۰۱۵: ۹۳}
 له چوارینهیدا شاعیر ههولیداوه وینای رۆژی قیامهت -حهشر- پیشان بدات لهکاتی پهڕینهوه
 به سهر ئهو پرده ی ((لوس و خزمو وهک موسیش تیژه، پهڕینهوه ی خراپهکاران لهو پرده ئاسان
 نییه دهخزین و دهکونه ناو دۆزه)) {ئهحمده: ۲۰۱۴، ۲۵۶} ئهههش وهکو تاقیکردنهوهیهکی
 سهرتهایی و دهیت ههمووان به سهریدا تپهرن، یان ئهوهتا رزگاریان دهی و دهگهه بهههشت یاخود
 دهکونه دۆز مهوه. ((ئهه بیروباوه لای زۆریک له ئایینهکان بهدیده کریت وهک ئایینهکانی: ئیسلام،
 زمردهشتی، هیندییه سوورمهکان، ئهکسیمو ئایینهکانی ئاسیاو ئهفریقاو تهناوت ئایینه سهرتهاییهکانی
 دانشتوانه رهسه نهکانی ئوسترالیاش بروایان به پردی سیرات ههبووه.)) {ئهحمده: ۲۰۱۴، ۲۵۵}
 بۆیه باباتهیر لهو کاته دهرسیت به سهر ئهوپردها تپهر دهیت نهوکه بههوی گوناچهکانیهوه بخزیت
 و بهریتوه.

باباتهیر به ئاگاییهوه مامهله لهگهڵ مردندا دهکات، چهند تهههنی بهرمو سهرموه بروات ئهونده
 ههنگاو مکانی له مردنی نزیک دهکهنهوه. چونکه ((پیری بریتیه له قوناغی گواستنهوه ی گهنجیتی بۆ
 مردن، کهواته پیری ئهو قوناغه راگوزاریه ناجیگیریهیه که بارگه کراوه به ترس و نیگهرانی و دلّه
 راوکی له بهرامبهر مردنداوه له ههههه نانیشت دا قوناغی غهم و پهژارمو لاواندنهوه ی را بردووی
 به سهر چووه واته را بردووی لاوتی)) {قهرداغی: ۲۰۰۶: ۱۲۹}

سههایی چاوشانی موره نایه
 به گۆش ناوازمی جان کهندهن نایه
 رهفیقوون میرموه نهو بهت به نهو بهت
 وای ئان رۆژی که نهو بهت بهر من نایه {شوان: ۲۰۱۵: ۱۸۱}

لیردا اباتاهیر گمیشتموته ئهو مقامیک له سو فیگهردا که ههموو شتیک دمرانیت ودهبیسیتیت، چونکه مردن دهنگی نییه به لام ئهم گوئی له دهنگی گیانکیشانه، ههروه ها له لایهکی دیکه شهوه بینهری مههرگی هاور بیانییهتی به توبهت دهرۆن وئهمیش چاوهروانی توبهتی خویهتی. ئهمهش به لگهیه بو قوناغی پیری. ئهم غهم و نیگهرانییه له چهن دین چوارینی دیکه شدا دهرمهکویت، بۆنمونه ئهمهی خواروه:

درمختی غهم به جانم کهرده ریشه

به دهرگاھی خودا ناله م ههمیشه

عهزیزون قهری یه کدیگهر بدونید

ئهجهل سهنگهست وئادمه میسلی شیشه {شوان: ۲۰۱۵: ۱۱۰}

باباتاهیر غهم وپوژاره ی پیری و مکو درمختیک رهگی له ناخی دا کوتاوه و بهردوام نرای لیخوشبوون دهکات له دهرگای خودا. ئهجهلی به بهرد چواندووو مرو فیش و مکو شوشه، واته دلرهقانه مرو ف له ناو دهبات.

بووره ئهی دل، بووره یاری پهشیمان

مهکه کارئ کهزان گهردی پهشیمان

به دوو روژئ بهناکامی سه رنایم

باشه روژئ که گول چینه م بهدامان {شوان: ۲۰۱۵: ۸۰}

شاعیر دوو جار باسی پهشیمانی دهکات که جاریکیان گوزارشته بو توبهکردن و مردنی و بستر او- ئیجباری- جاری دووهمیش داوادهکا پابه ندی بهی توبهکرن و پهشیمان بوونه مهیه. چونکه تهمهن یهک دوو روژهو بهناکامی سه ر ده نیمه وه. ناکامی بو؟

پهشیمانم، پهشیمانم، پهشیمان

کاروانی بوینه م تا پهشیمان

کو ههن دونیا به هیچ کهسی نه مانده

به ههر رهه کولباری میکهشیمان {شوان: ۲۰۱۵: ۸۶}

واته جیهانی کۆن بو هیچ کهسی نه ماوه، و مکو کاروان دین و دهرۆن {کل من علیها فان یبقی وجه ربک ذوالجلال والاکرام} (الرحمن: ۲۷، ۲۶) ئهوهی له سه ر ئهم زو مهیه له ناو دمجیت ئهوهی دهمیننیه وه تهنه ها خودای خاوم شکوو به خشندهیه و مرو فیش تهنه ها باره لگرتن و کولکیشی بو دهمیننیه وه، چونکه له کوتایدا ده بی ههمووی بهجی به ئلی و بروات. لیردا ویرای بیر هینانه وهی مردنی ئیجباری ناماژش به مردنی ئیختیاری دهکات چونکه پهشیمانی گرنگترین بنه مای توبهیه و توبهش سه رمه تای ده سپیکی کوشتنی نه فس و مردنی ئیختیاریه. ههروه ها باباتاهیر رینمای خوینهر دهکات که ئه کوکۆل و باره ی سه رشانیان سووک بکن پش دهرچوون له دونیا. ئهمیش دهقناویرانه له جووری مزین له ئایه تی: {الذین تتوفاهم الملائکه طیبین} (سوة النحل: ۳۲) به دهر و نیکی پاکه وه به به خشی نی ههموو شتیک به خودا، بۆیه له کاتی گهرانه میان بۆلای مه ولایان (سبحانه و تعالا) هیچ

شتتیک کۆلى شانيان قورس ناکات.

پەى مەرگى نىکویان گول نەروویى
و مەگەر روویى نە رەنگش بى نە بوویى
ز خود پرو هیچ حاصل بەر نەخیزە

بە جوز بەدنامى یو بى ئابروویى {شوان: ۲۰۱۵: ۱۲۹}

دوای مردنى رابەرى سۆفیگەرى ئیتەر رابەرىكى ھاوچەشنى ئەو نابیت بۆ ریبوار، ئەگەر
بچشیتە لای رابەرىكى دیکە تام وبۇى و مکو رابەرى یەكەم نابى. چونکە یەك لە سیفەتەکانى ریبوارى
راستەقینە و مفادار بیەنى بۆ رابەرە پروو حیکەى. لە ھەمان کاتیشدا نامازە بە گرنكى رابەر دەکات کە
چاوساغى ریبوار مو بەبى ئەو ریبوار ناتوانیت لە رینگاکەیدا بەر دەوام بیت، بۆیە ناچارە دوای مردنى
رابەرەکەى بچیتە لای رابەرىكى دیکە. چونکە لە خۆر سەکەو کەس نابیتە سۆفى و عارف ئەگەر ببى
لنى نازانى و ناوى دەزرى.

ھوما یونم سەرى کوو ھم وەتەن بى
سەیری عالەم کەرم ھەر جا چەمەن بى
نەخوون دیرم، نەموون دیرم، نە ساموون

دەمى مردن پەر و بآلم کەفەن بى {شوان: ۲۰۱۵: ۱۲۴}

((ھەچەندە بابا تاهیر بى سامانەو لە چىزى ژيان بەدەرە، بە لآم وەك سۆفیکە خۆى بە پاشا
دەزانی، پاشای عەشقى خواىى و جوانى و چۆنیەتى خوا لە جیھان، رەنگى داو مەتو و ئەویش
سەیری دەکات)) ۱۲۴ شاعیر خۆى بە بآندەى ھوما چواندو کە شوینی سەر چىای نیشتمانەکەمەتى-
گەردیدە. سەیری دونیا دەکات ھەمووى سەوز اییە-شاعیر مەقامى بلندەو خۆى لە ماددەو سامان
دامالێمو قەلەندەرەنە دەزى، بۆیە کاتى دەمرى و مکو ھوما تیز رەوانە دەفرى و بەرەو جیھانى
مەلەکووت واتە شوینی دوای مردنى دەزانی.

تەوەرەى سییەم:

دەکریت ئەم چوار ینیەى خوار مو بە پردى پەرینەو پەرسى مردن بیت لای باباتاهیر لە قوناغى
ترس لەمردنەو بۆ قوناغى پێشواز یکردن لە مردن، چونکە لە قوناغى یەكەمدا ھێرش دەکاتە سەر
گەردوون و بە بکوژى مرقوفى دەزانیت، کەچى لێرەدا داواى لێدەکات گیانى بکیشیت.

فەلەك بەر ھەم زەدى ناخەر ئەساسم

زەدى بەر خومرەى نیلى لیباسم

ئەگەر دارى بەرات ئەز قەسدى جانم

بکەن ناخەر ئەز ئین دونیا ئەساسم {شوان: ۲۰۱۵: ۷۷}

واتە مادام کۆتایى ژيان ھەر مردنەو منیش دەمرم کەواتە زووتر گیانم بکیشە. لێرەدا باباتاهیر

دركى به پىنگەى خۆى كردوو وە پلەى ڕەزا داىە چونكە (رەنگى ڕەش-نىلى- لە سۆفىگەرىدا
 ھىماى نەفسى- مەرضى- يە. واتە پلەى شەشەمە وسەختىيەكى زۆرى بىنيوہ لە كاتى بىرىنى پىنج پلە-
 مەقام-كەى دىكەدا) {ضارى، ٢٠١٢، ل ٢١٢} بۆيە چىتر لە مردن ناترسى و ئالائى سىپى بۆ بەرز
 كردوو ەتەو. ئەم مەبەستەش لە چوارىنەپەكى دىكەدا بە ئاشكرا جارى بۆ دەدات كە ھىچ لە مردن
 ناترسى و دەلىت:

دلا ئەسلا نەترسى ئەز رەھى دوور

دلا ئەسلا نەترسى ئەز تەھى گور

دلا ئەسلا نەمىترسى كە روژى

شەوى بنگاھى مارو لانەى موور {شوان: ٢٠١٥: ١٥٦}

واتە ئەى دل ھەرگىز لەو نەترسى كە روژىكىبىتە بنكەى مارو شارى مێروولە. ئەمەش
 پىچەوانەى قوناغى يەكەمە كە زور ترس و بىمى ھەبوو لەبارەى گور و سزاكەى بە مارو دوو پشك
 و مێروولە و.... ھتد شاعىر گەشتو ەتە ئەو قوناغەى كە پلە ڕووحىكەى خۆى دەزانى و دلىياپە كە
 سزائى گورى ئاسانە. ئەمەش پلەى موشاھەدەى و ئاگادارى دۆخى دوائى مردنەتەى. لەدوائى ئەمەش
 باباتاھىر نەك چىتر لە مردن ناترسىت بەلكو خۆزگەشى پى دەخوازى، بۆيە لەم بارەىمە دەلىت:

خۆش ئان روژى كە قەبرم مىگرە تەنگ

بەبالىن سەرم خشت و گل و سەنگ

دوو پادەر قىبلە و جان دەر بىابان

تەنم با مارو مووران مىكەرە جەنگ {شوان: ٢٠١٥: ٤٠}

لاى سۆفەكان مەرگ جورى ھەيە: مەرگى سروشتى و مەرگى وىستراو. ئەوەى ئەھلى تەسەوف
 بە شاىەنى خۆى دەزانى مەرگى وىستراو بۆ ئەم مەبەستەش پشست بە پەرسىبى (بەرە بەر لەوەى
 بمرىت) دەبەستن {عوسمان: ٢٠١٥: ٢١٨} باباتاھىر لەم دوو بەیتەدا بە پىرى مردنەو دەچى،
 چونكە مەروڤى سۆفى لاى واىە ژيان پەردەيەكە لە ئىوان ئەو و خودا، بۆيە بە شادىيەو پىشوازى
 لە مردن دەكات. لێرەدا وێنەى مردنى مەروڤى مۇسلمان پىشان دەدات كە لە كاتى ناستىدا ڕووى
 لە قىبلە دەكرىت. ھەروەھا ئاماژەى بەوەى جەستەى لە ژىر خاك دەكرىت و گيانى بە يەكجارى
 لە قەفەسى جەستەدا ڕزگارى دەبىت و لە بىاباندا دەسوورىتەو. لێرەدا شاعر لە ھەمان كاتدا باسى
 ھەردوو جورە مردن دەكاو دلى من ئىتر لە مردنى ئىجبارى ناترسم بابمكە ناو گورى تەسك
 و سەرىنم خشت و بەردى، چونكە تەنھا جەستەى لە ناو گورم ڕووحى زىندوو. ھەروەھا جاتامى
 مردنى ئىختىيارىشى كردوو، بەو يەكە نەفسى لەگەل ھەوائى نەفس- مارو مووران- لەجەنگداپە
 و مەقامەكانىشى برىو كە ھەرمەقامم پىويستى بە جورە مردنەى ھەيە و دەبىت نەفست لە كۆمەلىك
 شت دامالئى و بىكوژى، ئەو ەش مردنى ئىختىيارىيە. گيانىشى- ڕووح- لە بىابانە كە بىابان ئاماژەى

به تهاوکردنی مقامه‌کانی سؤفیگری-و مکو لای عطاری نیشاپوریش ده‌بینریت- دواى برینی
مقامه‌کان سؤفى رووحی زیندوو ده‌بیت. بویه شاعیر لهم چوارینه‌یه‌ی خوار مودا به‌تھاوای خوی
به‌ده‌سته‌وه دھداو هیچ به‌رگریه‌کیش ناکات.

وای نان روژئی که دهرگوررم کهرمن ته‌نگ

وه‌ریژهن بهر سهرم خاځ وخس وسه‌نگ

نه‌پایی نان که نه‌ز ماران گوریزم

نه‌ده‌ستی نان که با مووران کونه‌م جه‌نگ {شوان: ۲۰۱۵: ۴۱}

له‌هه‌نگاوی دواتریشدا بیزار ده‌بیت له‌ده‌ستی دلئی که به‌رده‌وام نازاری دھداو ده‌نالئینی وداوای
دیدار-موشاهه‌ده-ده‌کات بویه داوا له‌خودا ده‌کات گیانی بکیشی و له‌زیندانی جه‌سته‌ر زگاری بیی
وبگاته دیداری خوشه‌ویست.

خودا وندا من بیزارم نه‌زین دل

شه‌وو روژان دهر نازارم نه‌زین دل

زیه‌س نالیده‌م نه‌ز نالیده‌م ته‌نگ

زموو بستان که بیزارم نه‌زین دل {شوان: ۲۰۱۵: ۴۲}

لیردها شاعیر رووحی خوی له‌شوشه‌ی دلدا داناهه بو پیشکه‌شکردنی په‌روه‌دگاری. واته دل
بووته مه‌نز لگه‌ی روح نه‌مه‌ش نه‌ریتیکی سؤفیانه‌یه.

دواتریش باباته‌هیر لهم باره‌یه‌وه گه‌یشته‌وته لوتکه‌ی بابته‌که به‌ویره شیعهری ناماژمیه به
مردنی بهر له‌مردن:

دلا نامورده ئاسایش نه‌بینه

که موو تا جان نه‌ده‌ده‌م وانهرستم

واته تاو مکو دلئی نه‌کوشته‌وه له‌هه‌رچی هه‌زی دونیاییه نه‌گه‌یشته‌وته ئارامی دهر وون، تاو مکو
گیانی نه‌سپاردوه له‌زیندانی جه‌سته‌ر زگاری نه‌بووه.

نه‌نجام:

* باباته‌هیر مردنی له‌دوو جوردا خسته‌ته‌روو ئه‌وانیش بریتین له‌مردنی ناچاری ومردنی
هه‌لئزار ده.

* مردنی ناچاری لای باباته‌هیر پشکی شیری به‌رکه‌وته‌وه که راسته‌وخو له‌ژیر روشنایی قورئان
وفر مووده دا جیه‌انینی خوی دهر باره‌ی مردن دهر بریوه، واته زوره‌یه‌ی شیعهره‌کانی له‌بواری مردن
ده‌چنه ناو ئه‌م خانه‌یه‌وه، نه‌مه‌ش خوی لهم چه‌مکه‌نه‌دا ده‌بینته‌وه: ناگادار کردنه‌وه‌ی مروّف له‌بی
به‌هایی دنیا، پرس وبابه‌تی ناو گور، پرسینه‌وه‌ی روژی دوايي وپردی سیرات ووه‌رگرتنه‌وه‌ی کتییی

کردم و مکانی مرؤف... ئەمانەش موسولمان بوون و پابەندبوونی باباتاهیر بە شەریعەتەو دەسەلمیشت. * هۆکاری زیاتر سەرنج دان و گەرنگی دان بە مردنی ناچاری زیاتر بۆ ئەو دەگەڕێتەوە کە شاعیر لە کۆتایی سەدەی چواری (کۆچی هەتاوی) و سەرتای سەدەی پێنجی (ههجرى هەتاوی) ژیاوە. شاعیران زیاتر لە سەدەی شەش و هەوتی (کۆچی هەتاوی) ڕوویانکردە عێراق و سۆفیگەری کە بە شاعیرانی (شیوازی-سەبکی-عیراقی) ناودەبرێن. سەرلوتکەى شاعیرانی عێراق و سۆفیگەری: (سەنایی و عەتتار و مەولانا) بوون. هەرچەند پێش ئەو کاتەش بایەخ بە بابەتی پەيوەست بە عێراق و سۆفیگەری دەرا.

* لە بۆچوونی باباتاهیر دا مردن بە دەستیکی ژبانی دووبارە دادەنرێت؛ ژبانیکی کە کۆتایی نایەت و گەڕان بە دواى نەمری تیایدا بە ئەنجام گەیشتوو کە لە ئەفسانە کۆنەکاندا مرؤف بە دوايدا گەراوە. ئەمەش بە پشت بەستن بە ڕیوازی عارف و سۆفییەکان و ئەو مەنەجەى کە هەیانە. * لە مردنی هەلبژاردە باباتاهیر لەو باوەڕەدا کە مرؤف بە ڕینی قوناغەکانی سلوک، بەسەر نەفس و خواستە دنیاییەکانی زāl دەبێت و پەلە بە پەلە کاری نەڕینی نەفس بەرەو ئوفول و کۆژانەو دەچێت و ئەو کاتە قورسایی باری دنیا لەسەر روحی نامێنێت و دەتوانێت بەرەو دنیای بێ کۆتایی روح پەرواز بکات و بگات بە راستییەکانی ئەو دیو پێنج هەستە (حواس پنجگانه)، ئەمەش لە کاتییدا روو دەدات کە دلت ناو بەدی لە دەریای مەعریفەتی نیلاهی.

* لە ڕیگای شیکاری ئەو شیعەرانی باباتاهیر کە پەيوەستن بە مردن بۆمان دەردەکەوێت کە شاعیر لە نێوان هەمیشە لە نێوان عیشق و ترسدا خولاوێتەوە؛ و اتا ترسیکی زاهدانە و عیشقیکی عارفانە. ترس لە ڕۆژی سزا و لێپێچینەو. بەلام هەرچی مردنی هەلبژاردە لە بیرو باوەری شاعیر تەنیا دۆخگۆڕکێیە لە گۆڕینی جەستەى ڕەگەزپەو بۆ دنیای روح. * باباتاهیر لە قوناغی سۆفیگەری زاهدانەو بەرەو قوناغی سۆفیگەری فەلسەفی هەنگاوی ناو، بۆیە لە قوناغی ترس و بیم لە مردنەو بەرەو قوناغی خۆزگە خواستن بە مردن چوو.

سەرچاوەکان:

ابراهیم، د. مجدی (٢٠٠٤)، مشكلة الموت عند الصوفیه الاسلام، ط١، مكتبة الثقافة الدينية، القاهرة.

ئەحمەد، بوساحە (٢٠١٤) مردن لە ڕوانگەى ئایینەکانەو، وەرگیرانی: دانا مەلا حەسەن، ئەندیشه، چ١، سلیمانی.

بیرامی، ناصر رسولی (١٣٨٧) بررسی تطبیقی اندیشه‌های افلاطون و مولانا، تهران، بهجت. تیواری، کداریاتان (١٣٨١) دین شناسی تطبیقی، ترجمه مرضیه شنکایی، چ١، تهران، سمت. صالح، ا.د. ضاری مظهر (٢٠١٢) دلالة اللون فی القرآن والفکر الصوفی، طبعه الاولى، دار

الزمان، دمشق-سوريا.

شکار، سه‌بوور عبدالکریم (۲۰۱۴) چه‌مکی ژیان و مردن له شیعری مه‌وله‌وی و مه‌ولانای
رؤمی‌دا، چاپ ۱، غزله‌نوس.

شوان، د. ابراهیم احمد (۲۰۱۵)، راقه‌ی دوو به‌یتیه‌کانی بابا تاهیری هم‌مه‌دانی، چاپخانه‌ی
رؤژه‌لآت، هه‌ولنر.

عوسمان، د. سالار (۲۰۱۵) مهرگ له نیوان فله‌سه‌فه‌و ئه‌ده‌یدا (مه‌حوی) به‌نموونه، چاپی یه‌که‌م.
غزالی، امام محمد (۱۳۷۴)، کیمیای سعادت، بکوشش حسین خدیو‌جم، چاپ ۱، علمی و فرهنگی،
تهران.

۱۰- قهرمادخی، عه‌تا (۲۰۰۶) گهران به‌دوای ماناکانی شیعردا، چاپ و په‌خشی هه‌مدی،
سلیمانی.

قوشه‌یری، عبدالکریم (۲۰۱۶)، ریساله‌ی قوشه‌یری له زانستی ته‌صه‌فدا، وه‌رگیرانی ماموستا
عبدالکریم فتاح، چاپ ۱، هه‌ولنر.

فلاح، مرتضی (۱۳۸۷) سه‌نگاه به‌مرگ در ادبیات فارسی، دو فصلنامه علمی-پژوهشی (پژوهش
زبان و ادبیات فارسی)، شماره یازدهم پاییز و زمستان.

معه‌مدی، غلامحسین (۱۳۸۶)، انسان و مرگ، چاپ اول، تهران، نشر مرکز.